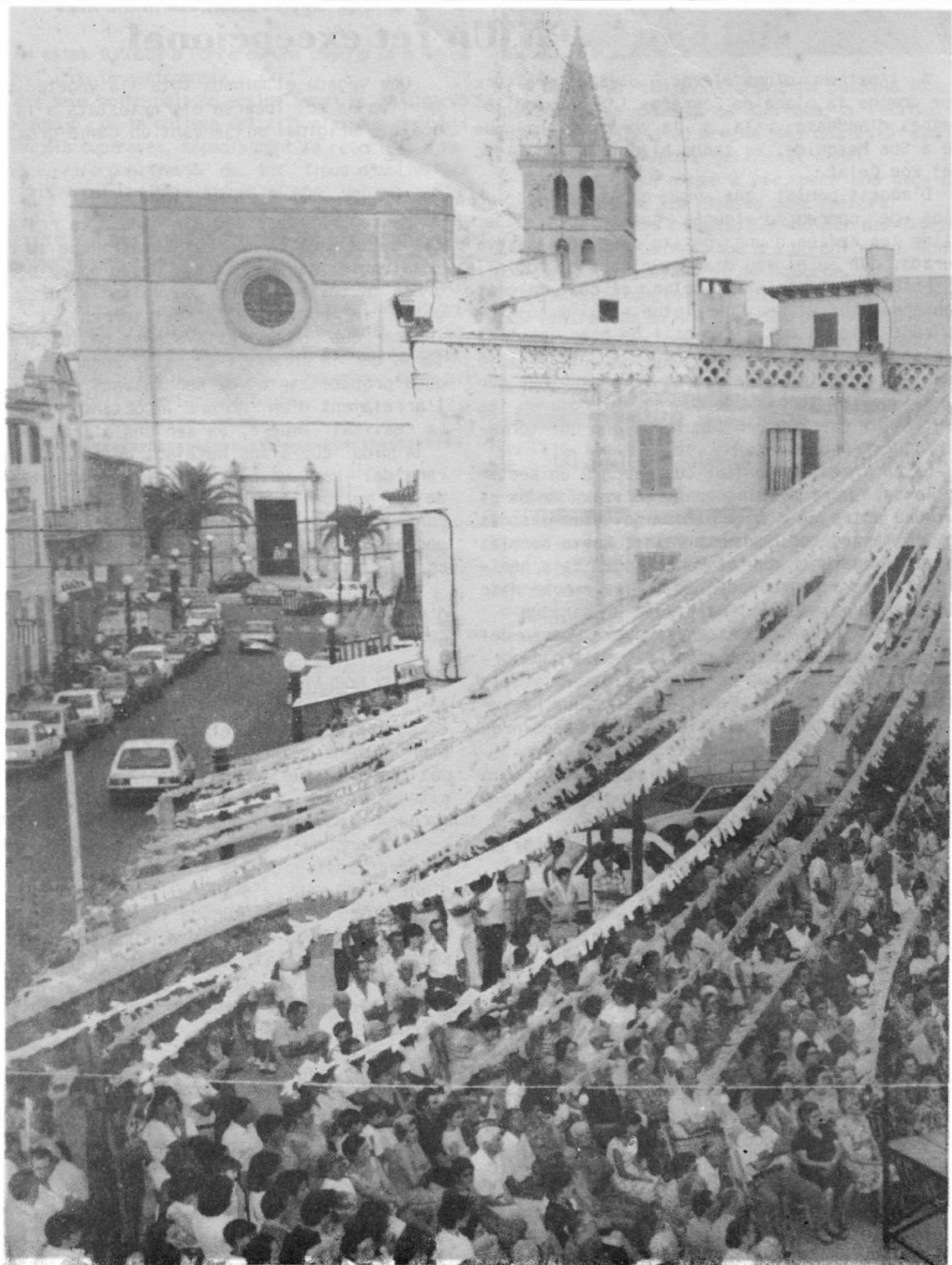

NUM.
35

LLUM D'OLI

porreres

AGOST · 1988 · 100 Ptes.

La restauració de la murada del Pou Celat. Un fet excepcional.

A l'extrem d'una elevació d'escassa altura que domina la plana de Porreres i a pocs quilòmetres d'aquesta vila, a la vora del camí que du a Son Mesquida, es troba el poblat talaiòtic del Pou Celat.

D'aquest poblat que avui no és més que un clos de conreu d'algunes quarterades, podem veure les restes d'una petita part de la seva murada, que en el seu dia envoltava el poblat, i restes d'un talaiot circular, el qual malgrat conservar tot el seu perímetre està mancat de la cara interna del parament i de gran part de l'alçada total. No obstant això, l'aparició adesiara de filades de pedres fa pensar que per davall de les terres de conreu hi romanen les restes malmeses de les construccions que formaven aquest poblat.

La part més monumental correspon a un sector de la seva murada, la qual serveix de paret mitgera entre el clos i el camí esmentat. És ací on la vegetació arbustiva hi havia arrelat més profundament, de tal manera que feia perill la seva conservació i a més era un risc per als usuaris de la via.

De fet, ja fa alguns anys que a causa del seu greu estat s'eliminaren part dels seus ortostats, (o grans pedres col·locades en vertical sobre un sòcol). Remei, aquest, que ha suposat la pèrdua d'un llençol de murada prou espectacular i d'escassos exemples a la zona.

Per poder posar solució a aquesta situació es decidí iniciar les tasques de restauració d'aquest sector de murada.

La restauració es realitzà en dues fases:

- 1ª fase, de gener de 1986 a març de 1987.
- 2ª fase, de febrer a març de 1988

PRIMERA FASE

La primera fase afectà l'extrem sud de la murada, la qual conservava un total de 12 ortostats, tots ells de gran monumentalitat. Malgrat això, alguns d'aquests ortostats havien basculat sensiblement cap al camí a causa de la pressió que exercien les immenses rabasses que havien crescut al seu interior.

Per poder-les eliminar fou necessari practicar un seguit de sondejors, de 2 X 2 a manera de trinxera, que discorria paral·lela a la cara interna de la murada amb la finalitat de deixar al descobert les dites rabasses. Per a arrabassar-les fou necessària l'ajuda d'un tractor de gran potència i d'un altre que subjectàs l'ortostat afectat per impedir que caigués.

Una vegada eliminada tota la vegetació arbustiva es col·locaren els ortostats a la seva posició original mitjançant un camió-grua.

SEGONA FASE

La segona fase anà dirigida a la restauració de la part en més mal estat i que semblava insalvable. Aquesta abraça des d'on acaben els grans ortostats fins on volta la murada seguint la configuració del terreny. Tot feia indicar que només restava part de la cara interna de la murada i aquesta, encara, amb poques probabilitats de ser salvada, a causa de l'arrelament d'un nombre important d'arbusts. La realitat, emperò, va ser una altra.

A mida que s'anà netejant de terres la vorera del camí va anar apareixent tot el sòcol de la murada, a més d'un sector de murada que conservava tretze ortostats. Les passes seguides per a la restauració foren, poc més o manco, les mateixes que a l'altre sector.

L'obra acabada ha permès la recuperació d'una part de la murada prou imponent i interessant amb una longitud d'uns 36 m.

UN POBLAT DE PROP DE TRES MIL ANYS

Els poblats talaiòtics emmuradats, com és el cas del Pou Celat, són representatius d'un moment molt concret de la prehistòria mallorquina, que cronològicament s'han vingut situant entorn al 1.000 i el 800 a.C., si bé manquen excavacions que ho confirmin.

Per tant, el que avui ens queden són les restes constructives i materials d'un poblat d'uns 3.000 anys d'antiguitat. Certament al seu temps, aquesta murada i el talaiot que es veu devien gaudir d'una altura sensiblement superior a l'actual. Aquest fet, juntament amb la tria d'un lloc elevat respecte al seu entorn, feien d'aquest poblat un vertader nucli defensiu.

No hi ha cap dubte que les restauracions de restes prehistòriques són un fet excepcional a la nostra comunitat, podríem dir que el Pou Celat és un cas únic dins la línia d'abandó i manca d'interès que reben per part dels polítics. Aquest tipus de posicions són la causa de l'empobriment i desaparició del nostre llegat cultural. Fora bo que el Pou Celat representàs la primera passa cap a un canvi de rumb.

Gabriel Pons i Homar

CONFRARIA D'AMICS DEL VI

Ha estat fundada a Porreres una confraria d'amics del vi i de la gastronomia.

Els seus principals objectius seran la divulgació i promoció de la cultura del vi i els seus derivats entre els confreres, especialment la referida a Mallorca, l'organització de tot tipus d'activitats socials i culturals relatives al món del vi: conferències, tast, exposicions, mostres i similars, promoure viatges i visites de caràcter enològic i la divulgació de la gastronomia.

Dies passats es va fer el sopar constitucional, on es va elegir la primera Junta Directiva: President: Llorenç Cerdà Mora; Vice-president: Joan Sorrell Juan; Secretari: Maties Lladó Cerdà; Cellerer: Jacques Louis Noris Aquilini; Tresorer: Jaume Gil Cuenca; Vocal: Joan Barceló Bauçà.

Gaspar Nicolau Crespi

Un altre porrerenc "emigrat" a terres ciutadanes recentment ha estat nomenat Cap del Servei d'Inspecció Tècnica de la Direcció Provincial del Ministeri d'Educació i Ciència. És de la quinta del 47 i, ben jove, devers els anys seixanta, juntament amb els seus pares i germans, deixaren el negoci familiar i se'n anaren a Ciutat. Volem aprofitar aquesta nota per felicitar el nostre amic Gaspar. Enhorabona.

Presentació del llibre de Maria Barceló

El dimecres, dia 15 de juny es presentà a Ciutat el llibre Ciutat de Mallorca en el trànsit a la Modernitat, obra de la col.laboradora d'aquesta revista Maria Barceló i Crespi. Aquest llibre ha estat editat per l'Institut d'Estudis Baleàrics de la Conselleria de Cultura del Govern Balear, i és un estudi d'aspectes urbanístics, socials i econòmics de la capital de Mallorca a l'època de Ferran el Catòlic (1479-1516).

NO S'HAURIA DE...

♦ Construir tan aviat com sigui possible la projectada nova oficina de Correus, a l'edifici del Quarter Vell. L'actual sembla més una estafeta del Congo que la d'un poble del Mercat Comú.

♦ Fer el canvi a poc a poc, però una mica més aviat que ara, de les plaques dels carrers.

♦ Posar plaques (i aprofitar-ho per normalitzar-les) a molts de cantons que ara no en tenen. Som el poble més mal senyalitzat de Mallorca.

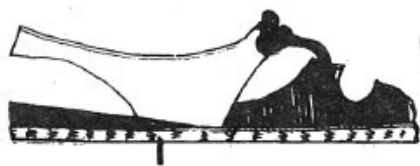
♦ Fer un esforç per part dels establiments comercials (entre ells el nou supermercat del carrer Major) i indústries per anomenar el poble així com toca i no posar pus l'obsolet PorrerAs. Aquest nom ja no és als estocs.

Un pantà a Son Drago o a Míner

Sembla que Porreres ha nascut estrellat i no amb una estrella. A part de l'abandó del camp, dels nostres joves, de la manca de feina, Le Patriarche etc., ara han elegit una zona del nostre foravila per construir un pantà que arplegui les aigües depurades de Sant Jordi i de Palma per distribuir-les per la zona de Campos-Ses Salines. Si es du endavant, a més d'inundar una bona zona, ens haurem de comprar botelles Autham per combatre els moscards.

El Museu a pas de tortuga

El Fons Artístic Municipal (o Museu, si voleu) no és mort, encara que ho sembli. La comissió responsable ha fet la primera reunió i s'hi han resolt dos temes importants: redactar els estatuts i engrandir les sales d'exposició. Seria desitjable que establissin un ritme més ràpid del seu funcionament; van massa lents i això no és bo. No, l'Ajuntament i la Comissió no fan tot quant seria necessari per donar a conèixer el Museu i perquè sigui més visitat.

MARIA MELIA
sabateria i esparteria

NOU ASSORTIT DE PRIMERES MARQUES
CALÇATS DE MODA PRIMAVERA - ESTIU

C/ Almoina, 35 - Tel. 64 74 21 - Porreres

INFORMACIO LOCAL

MES NOTICIES LOCALS

ESTAM CONTENTS

Estam contents per tres fets molt importants que més avall vos contam:

Neteja de Monti-Sion

Un aplaudiment generós per tots els qui hi participaren, tant en l'organització com en la neteja física, tant del santuari com dels envoltants. Hi faltà participació, pels motius que siguin. Per això aplaudim més aquests veïns que, donant exemples de ciutadania, contribuïren amb la seva feina que en aquesta ocasió Monti-Sion brillàs com mai, a pesar de la pols de les graveres de més a prop.

Juntament amb aquesta neteja, s'ha millorat la calçada als punts més necessitats. El camí de Monti-Sion ja demana una nova capa asfàltica.

Per acabar una altra bona notícia: el dia de la Festa de Monti-Sion es realitzà una col·lecta per construir una nova porta del pati on hi ha la cisterna, que donà el resultat de 37.000 ptes., la qual cosa ho farà possible.

Al Grup Foganya i col·laboradors

Per la representació del Via Crucis que aquest grup, la Filharmònica i la Coral dugueren endavant al Lloc Sagrat amb motiu de la Setmana Santa. Realment s'ho pagà observar com amb l'esforç d'un grup de persones, l'espai on transcorregué i els mitjans tècnics de llum i so, es donà un espectacle digne d'admiració.

Llàstima que el Grup Foganya es preocupi tant de si surt o no damunt la premsa regional. Creim que allò que té importància és fer una bona feina, com la que feren, i aconseguir una bona acollida i res més. Els diaris de ciutat, a més de fer parts i quarts, només publiquen allò que els sembla.

Construcció d'una teulera

Pareix que va de veres que al camí de Ciutat es construirà una teulera de mitjana producció en uns terrenys de quasi una quarterada. Segons les notícies que ens han arribat, s'hi produiran diversos productes relacionats amb l'argila, com rajoles, teules, canonades, etc. Pels llocs de feina que pugui crear, la consideram una de les notícies més positives dins el caire laboral que s'han produït darrerament.

La Societat de Caçadors

La Societat de Caçadors ha celebrat Assemblea General i ha presentat la Memòria, on hi ha informació de la campanya 87/88. D'aquesta entitat cal recordar que és la que reuneix la més nombrosa quantitat de socis (418), que la repoblació que ha fet ha permès la recuperació del conill i de la perdiu. Juntament amb la guarderia i un major compliment de les normes per part dels socis ha fet possible més caça i tranquil·litat al nostre camp, encara que quedin alguns individus que no hi col·laborin.

Els del D.N.I. no vénen a Porreres

Perquè, de moment, no ho ha sol·licitat l'Ajuntament, segons ens ha informat la Direcció Superior de Policia. A què espera Sr. Batle? Són molts els veïns que esperen la visita d'aquests funcionaris o bé que s'han de desplaçar Ciutat i perdre moltes hores.

Vergonyosa

La situació de les carreteres de Campos i Lluçmajor. A més de no fer-hi cap reforma ni millora per eliminar-hi part dels revolts i punts estrets, ara hi han deixat créixer els clots i la capa asfàltica s'ha convertit en un perill pels usuaris, especialment per als motoristes.

La Conselleria del Sr. Saiz, d'on depenen aquestes vies, ens té abandonats. D'aquí en treuen els vots i després fan millores pertot arreu, excepte per Porreres. Fins quan? I això que el consistori ja els ho ha demanat un parell de vegades, però res de res.

BIEL CURIAL I FRANCESC PANCUIT

TOTA CLASSE DE FEINES DE
COMPRESSOR
POUS, CISTERNES I ALTRES

Cooperativa, 5-7
Bestard, 8

Tel. 647869
PORRERES

La revista a tot el món

Feis arribar el LLUM D'OLI a qualsevol lloc del món. La millor carta que podeu enviar a un familiar vostre és la revista que recull tota l'actualitat de Porreres. És molt fàcil: basta que ens faceu arribar l'adreça on l'hem d'enviar i, cada vegada que surti, puntualment, la podran rebre PER AVIO.

PREUS DE SUBSCRIPCIO:

- Mallorca i Estat Espanyol..... 500 ptes anuals
- Europa i Amèrica 800 ptes anuals
- Resta del món..... 1000 ptes anuals

Vos ho agrairan

Nou batle de Porrera

Salustià Alvarez Domenech és el batle local de Porrera, al Priorat, després de les darreres eleccions municipals. L'anterior batle, l'amic Joan Ventura, no es presentà a la reelecció. Salustià Alvarez -un bon amic que ens acollí fraternalment quan hi fèrem el viatge de l'Agrupació Cultural- era abans el regidor de cultura i, des d'ací, volem donar-li la nostra felicitació.

Una sola candidatura, del PSC-PSOE, amb 5 regidors nous dels 7 que formen el consistori, es presentà al municipi de Porrera, que actualment té un cens de 465 habitants. Per últim hem d'afegir que Mossèn Enric Alberich ja no està a la parròquia de Sant Joan i, des de llavors, ja hi han passat dos rectors més (l'actual és compartit amb el de Cornudella).

Finalment els amics tarragonins ens informaren que darrerament va caure la cúpula de l'església i ja ha estat adobada.

Palerm S.A. va inaugurar fa uns quants mesos les seves noves dependències comercials al carrer Dusai, a la sortida de la carretera de Campos. L'establiment compta amb una amplíssima exposició de materials per a la construcció, decoració, interiors, ajardinaments i tot el que és imprescindible per a la construcció d'avui. És de destacar la presència d'aquesta firma a les mostres i fires especialitzades.

VERGONYA, VERGONYA!

Fa uns dies vaig anar al pou de Betlem i la sorpresa fou que d'un bon tros enfora ja hi vaig dividir dues grans fletxes vermelles (d'uns dos pams cada una) pintades sobre les velles pedres. Sorpresa, evidentment, ben desagradable. Es tractava d'un altre atemptat al patrimoni històric. Els pous públics, com és el cas del pou de Betlem, mereixen un respecte i protecció com a testimonis del passat i són mostres ben interessants de l'arquitectura popular.

No sé qui o quina entitat és la responsable d'aquesta malifeta; però, sigui qui sigui, sàpiga que no són formes correctes d'actuar fent malbé a allò que els nostres avantpassats ens llegaren.

Maria Barceló i Crespí.

NOU SUPERMERCAT

Es va obrir fa un parell de mesos un supermercat nou a l'antic Molí d'En Coves, al número 75 del carrer Major. Pertany al grup IFA i és la sucursal número 7 de la cadena de supermercats COP.

SURT A CONEIXER MALLORCA AMB L'AGRUPACIO CULTURAL

A la Mar Mediterrània, herència de la Cultura de la zona i el seu, emergeix l'illa de Mallorca. El seu meravellós clima i privilegiada situació fan que les cívies formes són les més esplendides i més conegudes des de l'any 1492.

Jaume Mesquida

VINYES I BODEGUES A PORRERES (MALLORCA) Tel. 971 647106

VENDA DIRECTA A LA BODEGA

Vàries de les contribucions de l'agricultura al continuat desenvolupament de la societat

Hi ha bastant de gent que sap que la superfície de Mallorca és d'uns 3.640 km². Però el que ja és més mal de saber avui en dia és la quantitat d'hectàries aprofitables per a l'agricultura. I encara moltes menys persones estan capacitades per establir amb criteris d'avui quin és la real superfície agrícola capaç de proporcionar explotacions viables.

La veritat és que la frontera entre allò que es considera idoni per produir sense perdre-hi de cada vegada es va acurçant sobretot si es tenen en compte elements tan importants com són: els augments salarials, els progressos de la tècnica i la imperiosa necessitat de poder competir en preu i en qualitat.

Però, com que moltes de vegades, la política anteposa l'efectisme a la realitat i prefereix la demagogia a uns bons plantejaments econòmics, la confusió d'idees que se'n deriven és sorprenent. Però això sí: és realment la política l'única que es fa sentir.

Ara bé pareix que, del pas que anam, les millors terres de Mallorca seran per a la construcció, a causa d'una mancança de sòl, a resultes del creixement de les ciutats i pobles més grans de l'illa, o de parcel·lacions rústiques promogudes també amb el fi de donar la segona vivenda a la gent de la ciutat. Encara

que bastants d'aquestes terres tornaran a ser petites parcel·les de producció... o d'esplai? Però aquí no podem parlar d'especulació de sòl rústic, perquè mai les fan els propis pagesos, sinó altres persones que coneixen aquests negocis.

Hem d'acceptar per tant la realitat, ja que pareix ésser que al pas que anam la terra que envolta els pobles i ciutats serà parcel·lada i, per ventura (Déu faci que no), això que avui és un camí de pas arribarà a ser un pas enmig de parets de bloquets.

És evident, doncs, la imperiosa necessitat que quan es destinen unes parcel·les a l'agricultura d'esplai guardin la mateixa vista i harmonia amb el medi rural que toca haver de tenir.

Ara que també, segons sembla, l'espectacular augment de la població de Mallorca, i sobretot a l'estiu, amb les problemes d'infraestructura que això sempre ha suposat; i, per agafar-ne algun, la necessitat d'eliminar les aigües brutes, que moltes anaven a la mar, ara ja comencen a anar a l'agricultura, ja que aquests tipus d'accions són bones i poden tenir bons resultats si arriben d'hora, abans que el turisme no hagi absorbit bona part dels pagesos.

GABRIEL GORNALS**NOTICIES DE FORA VILA****D'albercocs i la Cooperativa**

Una interessant labor és la que efectuen a la finca de Sa Canova, a Sa Pobla, per millorar la qualitat genètica de la varietat "galta vermella", amb uns resultats provisionals esperançadors, que qualcú hauria de fer arribar als nostres productors.

Per altra banda, resulta com a mínim sorprenent que unes investigacions per l'assecat de l'albercoc se duguin a terme a Campos quan aquí, a Porreres, tenim els albercocs. No sabem per què, ni dir de qui és la culpa. Però és incomprendible que, ara, sigui Campos, abans Felanitx i Sa Pobla, els qui siguin capdavanters d'aquest fruit que tan bé coneixem.

Ignorància, menfotisme, despreocupació ...

Quan els arbres ja tornen tenir el fruit a les branques, els socis de la Cooperativa encara no han cobrat el producte de la temporada anterior. Què passa?

L'altra Cooperativa

La d'Usuaris de l'Escorxador de Porreres i Lluçmajor, que com molts saben, està formada principalment per veïnats nostres, ha duit a terme unes importants jornades a Ciutat per tractar del tema oví i la seva problemàtica regional. En aquestes reunions assistiren importants personalitats i la qualitat dels ponents mereix que li dediquem aquestes línies.

	CA'N BATXÀ
	MAQUINARIA PER A CONSTRUCCIO
	HOTLOS
	Padre Molina, 7 y 9 PORRERES - Mallorca ☎ 647277

PORRERES RADIO TORNA EMETRE

Des de principis de juliol torna funcionar Porreres Ràdio, en període de proves, per tal d'investir, en haver passat l'estiu la programació habitual. Així mateix cal destacar la constitució de la Federació Balear de Mitjans de Comunicació Locals, que tindrà per seu el local de l'Agrupació Cultural.

En va ser elegit president el nostre company Joan Barceló Bauçà. El vice-president és Joan Mesas, de Felanitx Ràdio, i el Secretari, Bartomeu Giver, de Call Vermell Ràdio, de Campos.

Obres - Mobles i cuines - Decoracions
Portes i persianes - Acabats laca i vernis
 C/ SANT FELIP, 57 PORRERES

LE PATRIARCHE

Fa un parell de mesos que es va instal·lar a Porreres **Le Patriarche** dedicada a lluitar contra els estupefaents. Segons membres d'aquesta associació s'han aconseguit bons resultats en la desintoxicació d'addictes a la droga.

Es va adquirir la finca de Sa Torre, on s'ha ubicat un centre de segona fase dirigit per Josep Manuel Fernández Castanyer. Hi ha un taller de picapedreratge que aprofiten per adequar les velles construccions de les cases i per fer-ne de noves, per donar cabuda a una quarantena de persones; també compten amb un taller de fusteria per a la recuperació de mobles; i, per altra banda, conreen la plantació existent de tarongers.

L'associació té tres classes de centres: els de primera fase, que són aquells on passen la síndrome d'abstinència; els de segona fase es basen en la teràpia de grups i en una formació professional d'ocupació; els de tercera fase normalment són urbans i consten d'una oficina d'assessorament i de llocs de reunió, essent així la darrera passa per a la integració social del desintoxicat.

VICENÇ MARI

LES MES CONEGUDES. LES MES ACTUALS
 I TAMBE LES MES SELECTES MARQUES

ROBA ESPORTIVA,
BANYADORS, TEXANS

Elegància i estil de vestir
propis

CANA JERONIA
MOLI D'AIGO

C/ Almoina, 18. Tel. 64 73 02
 PORRERES

Entrevista amb Jaume Martorell, Director General de Cultura del Govern Balear

A les darreres eleccions municipals els resultats electorals d'Unió Mallorquina a Porreres no varen ser bons, si pensam en l'objectiu de mantenir en Jaume Martorell com a batle. Però en Jaume Martorell demostrà la seva profunda vocació política convertint tal desfeta en una sorprenent victòria: va aconseguir el càrrec de Director General de Cultura al Govern Balear. Ara, passats un parell de mesos, parla per LLUM D'OLI.

- Jaume, els porrerencs volem saber en què consisteix la teva tasca a la Conselleria de Cultura.

- A la Conselleria hi ha tres Direccions Generals: Educació, Cultura i Esports; a més hi ha previst la creació d'una Direcció General del Patrimoni. L'àmbit d'actuació és molt més ampla a la meua direcció que, per exemple, a Esports... les diferents qüestions es tracten mitjançant la formació de comissions.

- Com són les relacions amb la Consellera, Maria Antònia Munar?

- Bones. Som un grup de treball ben organitzat. Almanco dues vegades per setmana ens reunim per coordinar els tasques.

- I les relacions amb les altres conselleries? [d'un altre color polític]

- Són correctes.

- Però, no hi ha tensions? conflictes de competències? [li record l'afer del quadre d'en Barceló...]

- He de desmentir qualsevol tensió dins el Govern. Formam part d'aquest Govern i hi ha una total coordinació.

- Parlem d'actuacions concretes, dels problemes que surten cada dia.

- Més que de petits problemes, que sempre en surten, crec que seria bo parlar dels grans projectes de la nostra Conselleria; a la Misericòrdia tenim pensat ajuntar-hi un gran centre dramàtic, un gran centre àudio-visual (fonoteca, filmoteca, fototeca) i el Conservatori. És aquest un acte d'infraestructura, i, de vegades, la gent no es tem de la importància d'aquestes passes prèvies, sols es fixa en actes esporàdics, com pugui ser un concert. Pel que fa a la Llotja, és important fer una política d'edició de catàlegs, que són el que resta dels esdeveniments culturals que es produeixen...

Jaume Martorell és un conversador tranquil, amb un estil tòdic, capta les preguntes, les pensa un segon i em dóna unes respostes plenes d'informació, tal vegada massa llargues; agafa el tema i l'lesmicola parsimoniosament, fins arribar al darrer bocí; pot ser que sigui massa rutinari, però això és fruit de les nombroses entrevistes que ha mantingut; i fins ara el nostre Director General de Cultura té molt bones relacions amb la premsa.

- Què es fa des de Cultura per la Part Foranera?

- Volem fomentar l'intercanvi cultural entre els pobles i a nivell d'Illles, fins i tot entre comunitats autònomes. Es podria parlar també de realitats com una política lingüística o les Aules de la Tercera Edat. Com a tasca de preservació de la cultura del pobles preparam una completa documentació amb fitxes de personalitats del món cultural, pintors, escultors... ja siguin vius o morts.

- Parlant de cultura, què s'entén per "Cultura" des del poder?

- És un millorar els nostres coneixements en tots els camps, hem d'alimentar el nostre cos i el nostre esperit, tan important és una cosa com l'altra. La cultura és un llenguatge, ens permet una millor comprensió de les coses i ens fa més reflexius, és un bon remei contra la violència.

- Una crítica que ha sortit als diaris és que des del Govern dediquen pocs doblers a la cultura, proporcionalment molts menys que el Consell de Mallorca o que l'Ajuntament de Palma...

- No tenim tots els doblers que voldríem, també pens que les assignacions pressupostàries són curtes, però vull recordar que en el Parlament el PSOE va ser el culpable que desapareguessin determinades partides.

- *Ha passat del càrrec públic de batle al director general, va servir de cap ajut la primera experiència de cara a la seva actual responsabilitat?*

- Sí, va ser una gran experiència i puc dir molt satisfet que m'ha donat un gran profit; encara que la meua feina actual és molt diferent.

Abans d'acabar, conversam del nostre poble i de la seva situació cultural: la banda de música, el museu, la ràdio... van sortint tots els temes; pareix, per damunt de tot, satisfet de la feina que va fer a la batlia, ara som molts els porrerencs que pensam que es bo que les idees i la dedicació d'aquest altre porrerenc, Jaume Martorell, aprofitin tot el poble balear.

- Com qualificariu l'actuació del nou batle i l'equip municipal de Porreres, dins l'àmbit de la cultura?

- M'estim més no donar la meua opinió. L'entrevista se m'ha fet -crec- com a director general i no voldria que es mesclassin aquests temes. Un altre dia, si voleu, puc fer-vos qualsevol comentari des de la meua posició de regidor.

FERRAN RIBAS

Aquesta fotografia del Col·legi Sant Vicenç de Paul (Ca ses Monges) és de l'any 1922. De d'alt a baix i d'esquerra a dreta, entre altres que segurament alguns vells podran conèixer hem pogut identificar-hi les següents nines:

1.-Esperança Mora, 4 (D'es Molí d'En Toiet), 7.-Margalida Rosselló de Ca'n Nadal Pau, 8.-Margalida Blanch, 11.-Margalida "Boterina", 12.-Margalida Rosselló (de S'Impremta).

2a. filera: 1.-Damiana Juan "Magarola", 5.-Joana-Aina Vaquer, 6 i 7 (de S'Hort de Ca'n Xic), 9.-Bàrbara Servera de Ca'n Mas.

Tercera fila: Joana-Aina "Carletes", 2.-Francina-Aina Picornell (de So N'Orell), 3.-Francisca Melià (de sa torre) 4.-Joana Gornals "Font", 5.-Pereta Mas ("Capbaix"), 6.-Maria Frau Bou, 8.-Maria Fuster (Poó), 9.-Bàrbara Llaneres, 10.-Francina-Aina Picornell (de So n'Orell), 12.-Rosa Nicolau ("Calderona"), 13.-Antònia Mora (de Ca'n Frígola).

Quarta fila: 6.-Catalina Mulet, 7.-Margalida Frau Bou, 8.-Margalida de Son Roig, 11.-Margalida Mulet (de Ca'n Pere) i 13. Catalina Verdera.

Fila d'abaix: 4 i 5 Bàrbara i Catalina Picornel de So N'Orell, 8.- Maria Mulet (de Son Mòo).

Imatges del passat

**AGROQUÍMICS I ADOBS
BIÈL GORNALS**

C/PASSARATX, 116
TEL. 64.79.42
PORRERES

DISTRIBUIDOR: LAINCO S.A.,
E.R.T. FITOS, SHERING I ALTRES PRODUCTES ESPECÍFICS

L'amo en Toni d'Aubenyà

El sol comença a despuntar. És ben segur que l'amo en Toni ja deu estar aixecat des de fa estona.

Jo ja havia acabat la son i des del meu jaç de palla mirava els altres companys de feina que dormien tranquil·lament. Avorrit, vaig decidir aixecar-me i anar cap a la cuina. Vaig moure'm lentament i, després d molta feina, vaig sortir-ne victoriós i content ja que havia aconseguit sortir sense trepitjar ningú.

Fora, es podia contemplar un meravellós paisatge. Realment és bella Aubenyà a l'alba! Havia arribat a la cuina i espiava escalfar-se l'amo en Toni de darrere la paret de l'arc. Era divertit, perquè xerrava tot sol... feia qualque pet, adesiara...

L'amo en Toni devia rondar els setanta. Era un homenet baix, moreno, quasi negre, grisenc de pèl, arrugat i sense barram.

- No, i... hauré d'anar a la vila! Vatuadell... Vatuadell! I bé li havia dit jo an es misatge... Si vas a la vila, passa per cas ferrer i demana-li quin puta dia vendrà a ferrar ses bísties. Pensa tu! Ni ferrers, ni ferraricos! Per ca na Bet Maria passa ell! Pardalango...!

Jo no podia aguantar-me més les rialles, perquè era realment una festa allò. No pensava moure'm d'allà fins a l'hora de les sopes... però vaig ser sorprès i el que pensava se'n va anar per avall quan vaig sentir que l'amo en Toni em deia:

- Que, Miquel, has acabat sa son?

Vatua! m'hi ha trobat! I que potser tengui ets ulls en es clotell? No pot ser mai, jo era darrera s'arc i... no feia sols renou... És el dimoni, és el dimoni!!

- Ehhhh... mmmm... Bo... Bo... Bo... Bon dia l'amo en Toni! -vaig dir-li després de ser sorprès.

- Bon dia Miquelet! Asseu-te, home! Asseu-te!

- Gràcies. I... a on me n'he de menar es porcs, avui? -li vaig demanar per moure conversa.

- Els pots menar allà a on els menares ahir!

L'amo en Toni continuava mirant el foc i no em va dedicar cap de les seves mirades. Com s'ho havia fet per veure'm? Inexplicable...

Segurament el parell major devia tenir les sopes a punt, perquè sortí de les cases en direcció al sostre. Allà, amb les cames aixencades i fent embut amb les mans, cridà, mig cantant, "soopes... soooooopes!". Realment tenia veu potent el sen Joan, que no era gaire gran, per cert... Bé, però... tot ho compensa: el que no tenia d'alçada ho tenia de veu. Llavors començaren a entrar dins la cuina els missatges, el pastor, els bracers, els parellers i l'oguer.

- Has acabat sa son prest, Miquel! -em va dir l'oguer.

- És molt dematiner en Miquel nostre!

Ja érem tots a taula. I mentre cadascú s'abocava les sopes, l'amo en Toni ens deia:

- Al·lots... avui mos espera una bona tasca! Avui toca sembrar faves. Anirem en es comellar de s'hort i vos ne dureu amb so carro gros dos sacs d'adob i un de faves. Ets altres ja teniu feina.

- L'amo... -digué l'oguer- jo no voldria fer-vos sa camisa, però he vist senyes d'aigua...

El sen Guillem tenia un do especial: sempre coneixia el temps que havia de fer i no n'errava ni una... Era més precís que un rellotge.

- Guiem... això se fa fer! -li respongué l'amo- Anem-hi i serà lo que Déu voldrà que sia!

Els missatges callaven i no gosaven badar boca ja que l'amo era l'amo...

- Jo... -digué el pastor- crec que m'enduré sa pallissa...

Nosaltres ens temíem maror, segur que allò acabaria malament. Més ens valdria fer el beneit i sortir fora.

- Basta!! Ses raons sien acabades! A preparar els ormejos! De pressa!!

I partírem tot d'una perquè el nostre amo quan ho deia en aquest to era que estava realment enfadat. L'amo en Toni era una mica espinós, no dolent perquè un dia que li vaig dur amb el carretó les sopes a la tanca del Canavall i li vaig rompre el bōtil, només em foté una morma que l'orella em siulà dos dies, quan jo esperava que el càstig seria pitjor...

Tots ja estàvem a punt i preparats amb els ormejos davant els cases.

L'amo havia anat a manar feines a sa madona. Poc temps després davallà:

- Ala idoi, que ja estau?

- Sí -li contestàrem.

Mentrestant havíem carregat els sacs, jo havia malavejat carregat la gerra, i segut devora l'amo en Toni vaig cridar fort "erri!!" a ses bísties. A la fi, l'amo en Toni em va dedicar una de les seves mirades, no gaire amorosa, per cert... sinó ben al contrari, perquè jo sabia que era ell qui volia dir "erri" al parell. Per qualque cosa era l'amo!!

Margalida Picornell i Vaquer.

Voleu que en aquesta espipellada d'avui continuem la conversa amb l'amo en Joan Trobat? I m'heu de dispensar, perquè vaig posar que de segon llinatge era Estelrich i no era així. Sa mare era Maria Barceló Estelrich, per tant ell era Barceló de segon llinatge.

Fet aquest aclariment, si voleu que aidem l'amo en Joan a posar les cabeçades a la bística, per cert que les hem hagudes d'anar a cercar a ca' l' selleter perquè amb la darrera tombessa que pegà carro i bística s'havien fet benes (i ja vull avançar que en el proper Llum d'oli parlarem de l'ofici de selleter i les guarnicions.

I ara anem a veure com li va la feina.

L'amo en Joan traginant llenya, una feina tan senzilla (quants de pans i quantes de coques es varen coure perquè ell hi dugué la llenya!), es guanya la vida durant molts d'anys i la se guanya d'una manera dura, com un brau que no se cansa per tal d'obtenir el fi que s'ha proposat, d'una manera honrada, no cobra mai per la seva feina el valor de la seva vida, que era el que moltes de vegades se jugava.

PER ASSEGURAR EL VIATGE

Quan davallava dels Pouassos solia travar una roda perquè així no rodava i el carro no prenia tanta de força i no empenyia la bística. Quan era més perillós feia amb branques un arrossegador i davallava els feixos fins a carregador de quatre en quatre o de cinc en cinc. Un altre sistema que de vegades emprava era fer uns quants de feixos a darrera el capcinal i així frenaven la davallada i deturaven el carro quan les pendents eren més fortes. Altres vegades, si disposava d'ajudant (i ell recorda en Pedro Gelat, que li va fer de mosso bastants d'anys), quan arribaven a un tombant molt fort en Pedro es penjava a la part de la roda que anava més alta; així era més difícil que trabucàs; quan hi havia un sotrac molt fort el pes de l'home a la part que més perillava que s'alçàs evitava trabucar, cosa que, endemés de ser delicada pel perill que tenia, en els millors dels casos suposava una hora i mitja de desfer i tornar a fermar després d'haver tornat a compondre el viatge. Per això es tractava de prendre el màxim de precaucions perquè tampoc havia de ser allò d'una fadrina brodava i ho tornava a desfer.

ELS PERILLS DEL LLENYATER

Fa trenta-sis anys l'amo en Joan en tenia cinquanta-un i amb una coça de la bística va perdre un ull. Va ser un dels accidents més greus que ha tengut. Això de girar el carro, desjunyir i carregar de bell nou no ho conta com a accidents, sinó com a soscaires de la mateixa feina, i més per segons quins paratges

feinejava. Jo crec que per entendre el perill de la feina que feia l'amo en Joan és necessari conèixer els terrenys per on treballava.

ELS FORNS DE L'AMO EN JOAN

Els forns on va dur més llenya foren el Forn de Can Cortat, del carrer del General Barceló, el forn de Can Pistola, el de Can Noguera, el de Can Pa, el forn de davant Sant Felip, el de Can Rado, el de Can Serra, el forn de Can Vador.

L'amo en Joan va estar a Son Verdereta i el mateix temps conrava unes vuit quarterades en diferents sorts escarpades.

Estant a Son Verdereta, una vegada va comprar trenta-sis quintars de soques d'ametler i d'aquí li vengué la idea de fer carbó endemés d'aprofitar el tió més gruixat de la llenya que comprava. Més envant també va fer un forn de calç a dins la Bastida per aprofitar l'excés de llenya que tenia.

Quan començaren a posar les rodes de goma les llandes de ferro començaren a prohibir-se. L'amo en Joan me diu que a ell no li digueren res mai.

CANVIS DE BISTIA SEMPRE SEGUIT

Tantes de coses me conta l'amo en Joan que no acabariem. Ell canviava la bística cada instant, per la feina que feia necessitava bísties joves i bones. Així que comprava una bística jove, l'aregava, li feia fer feina devora una bística granada i quan estava ben aregada la tornava vendre i així la feina quasi sempre li sortia gratis. Endemés la venia per devers trenta mil pessetes i ell l'havia comprada per setanta o setanta-cinc duros. Sempre solia dur una roda de tres bísties.

A un forn, quan hi feien foc cada dia, amb tres feixos solia bastar per posar-lo a punt i quan se tractava d'una fornada darrera una altra amb un parell de branques ja n'hi havia prou. Se comprèn que a l'estiu també bastàs amb més poc.

L'amo en Joan Trobat Barceló no era d'aquells homes que reculàs a davant les dificultats. No sabia que era tenir por ni això del paro, amb la feinada que hi ha pertot.

Era un glosador de tira-i-aguanta, no era d'aquells que en van i en vénen. A ell li anava bé començar una contarella i seguir sense aturar-se. I feia codolades llargues. I se'n recordava i les tornava dir i repetir un pic i un altre i sempre s'olia acabar amb lo bones que són ses dones per trobar-les totes aplegades al cel.

Crec que ell en paga per la seva molta de

Jaume Rosselló

Texts curiosos a l'arxiu del Cor de la Parròquia

Fullejant les polsoses partitures acaramullades dins unes velles calaixeres del Cor de la Parròquia hi hem vist guardats tota una llarga llista de textos musicals, vers reflexes d'èpoques passades i de quefers ben diferents als d'avui. Qualque dia ens entenedrem en fer una relació més completa del vell repertori de la música religiosa, expressió d'una manera de sentir i desenvolupar els sentiments religiosos dels nostres avantpassats.

Aquí volem deixar, a modo d'anècdota, referència d'alguns dels textos que més nos han cridat l'atenció o curiositat:

Com sabeu, a la "Història de Porreres" del P.G. Munar i R. Rosselló, en la pàgina 313 del segon tom es fa una referència a una agrupació cultural, l'Associació Lul·liana, de mitjan segle XIX; agrupació que mantenia al seu sí un Orfeó. Escriu el P. Munar: "El dia 4 de juliol de 1886 va dedicar una festa ben lluïda al seu Patró, el Beat Ramon Llull... i que l'orfeó de la mateixa associació cantà a la missa "Pare nostres" i "Avemaries" —que, dit sia de passada, n'hi ha un llarguíssim enfiloi—hi figura un paper pautat que a una de les seves cares hi du una còpia d'una Avemaria del prevere J. Albertí i a l'altre, en escritura poc cuidada, una partícula per a clarinet amb la següent inscripció: "Coros dedicados a la Sociedad Luliana de Porreras con pequeña Orquesta y Piano, compuesto por Jaime Campins" (1) D'aquest mateix autor hi figura, entre altres, una composició que ens picà la curiositat, escrit amb una caligrafia molt esmerada: "El Morenito Porreren-se". —Vals capricho (dedicado a mi amigo D.G. Font)". Igualment ens cridaren l'atenció els manuscrits següents:

—Un recull de fulls on

hi consten des de fragments d'òperes, a un "schotisk" i un "bolero por D. Be. Ts. dedicado a Da. R. o" (Sospitosa tanta abreviatura?)

—Dos volums molt ben lligats de peces per a orgue amb valuoses intruccions al principi de cada una d'elles sobre la seva registració.

—Uns papers, ja molt vells, encapçalats pel títol "Paper de Nicodemus Duo año 1809. Antonio Tomás Clérigo Primicenio en Llummayor. Renovado el año 1850", en els que baix text llatí hi figuren unes mel·lodies que, per les instruccions molt precises que les acompanyen, devien ésser interpretades, suposam, potser el Divendres Sant a la funció tradicional de l'Endavallament. El text comença, en veu de Josep (D'Arimatea)

deien: "Festinate, properate, ascendite ad montem ubi... afixo patibulo... dolete ac plorate..." Endemés del paper de Josep també i consta una partícula per a baix continuu.

—Suscrit per A.S. y T. —Antoni Soler i Terrasa—, uns "Principios de Música 1866, octubre", en la seva primera part, mètode de solfeig o de lectura musical, bastant complet i creim que eficaç, encapçalat per unes instruccions i que acaba en 64 exercicis o lliçons de lectura o solfeig.

I, darrera nota curiosa, alguns d'aquests fulls que comentam, venen guardats, a manera de carpeta, dins unes fulles del diari provincial "Ultima Hora" del dia 28 d'Abril de l'any 1930, a una de les quals hi ha una crònica de Porreres: "Desde Porreras —la fiesta de Montesion" en la que se contem, a més de la glosa de la festa esmentada a la que participava "Autoridades, Ayuntamiento y Clero parroquial... obsequiadas con un refresco, mientras la banda de música 'Lira Filarmónica' bajo

la batuta de su maestro señor Mora dio un escogido concierto", altres curiositats que nosl ressenyam: La representació al Teatro Novedades de dues obres. Les reformes fetes al seu local per "la antigua sociedad Recreativa Agrícola porrerense", reformes que festejaren amb el concurs de l'agrupació la "Sinfónica Porrerense" grup musical que el seu torn també celebrava la incorporació a la mateixa del "distinguido músico señor Dalmau" amb un "banquete... cuyo menú que resultó suculento se compuso de: entremeses variados, arroz paella valenciana, Vinos, estofado de faroana, café, cigarros y herbes...

No hi faltaren els discursos del president de l'entitat, Sr. Miquel Sala i altres. També la construcció d'una nova societat, la "Unión Social Instructiva", "nueva faceta del adelanto progresivo porrerense".

En altra ocasió de la mateixa relació més completa de lo que queda de l'esmentat repertori de música religiosa, un testimoni més dels trets culturals pels que s'ha desenvolupat la activitat de la nostra vila.

S.M.

(1) Pare del que va ésser Rector de la nostra Parròquia i Bisbe de Mallorca "el Bisbe Campins".

A TOTA MUSICA !

EL MILLOR AMBIENT DE TOTA LA COMARCA

AVIS

Com ja sabeu tots els associats el cobrament de les quotes anuals han anat agafant amb el transcurs dels anys un considerable retard, motivat per la feina que suposa la confecció dels rebuts manualment. Per tal d'evitar en el futur aquest problema hem informatitzat, en aquests darreres mesos, el sistema comptable de l'Agrupació, i així poder deixar al dia tots els comptes.

Per aquest motiu és imprescindible agrupar els anys 1986-1987 (que encara resten per cobrar) en un únic rebut que serà, òbviament, el doble del que era habitual i que d'aquí a pocs dies es passarà a cobrar per casa vostra. Esperam i confiam que tots els socis sabran comprendre aquesta circumstància i l'esforç que s'ha fet per millorar un tema que fins ara ha estat un dels més negatius de l'entitat, possibilitant d'ara endavant una millor situació econòmica de l'Agrupació Cultural.

NOTA: Pregam que tots els interessats que els rebuts es cobrin per banc o caixa ens ho comuniquin. Gràcies.

Recordam que el Departament de Publicitat rebrà encantat totes aquelles ajudes i anuncis de persones, empreses i entitats que desitgin anunciar-se.

ESCACS

Es varen jugar els campionats de Mallorca individuals al l'Institut Francesc de Borja Moll de Palma.

A les classificacions Salvador Estelrich va obtenir el 35^è lloc amb 3 punts, a la categoria de preferent.

A primera: Jeroni Palerm va ser 1¹¹è amb 5 punts i Jordi Oliver Garí, 20^è amb 3'5.

A segona: destacada actuació de Jaume Gil, 4^t amb 6 punts; Miquel Rosselló, 12^è, amb 5'5; Pau Sorrell, 17^è, i Joan Barceló, 18^è, amb 5 punts; Gregori Barceló, 30^è, amb 4; Antoni Rodríguez, 44^è, amb 3.

Ben aviat la secció organitzarà el X Torneig d'Escacs Obert Vila de Porreres i, posteriorment, el Torneig Social.

NOU LLIBRE

El passat dia 23 de juny es va fer la presentació al local social del llibre de Maria Barceló i Crespí **Ciutat de Mallorca en el trànsit a la modernitat**

Aquest acte compta amb nombrosa assistència de públic i despertà un interessant debat.

Després se celebrà l'entrada del solstici d'estiu amb cava.

AGLOMSA

AGLOMERADOS MALLORCA, S. A.

Oficinas: Mariano Aguiló, 2 - Palma
Tfno.: 27 01 50

Planta: Cantera Son Amat - Porreres
Tfno.: 64 71 20

CAÇADOR NO MATIS, CAÇA

Quan un caçador agafa la ploma per escriure una carta sobre la caça, es fa una pregunta: És just l'encaç, la persecució i la mort de les criatures salvatges?

El caçador no té més remei que respondre's a sí mateix afirmativament. Primer perquè caçant no arriba a conèixer i estimar els animals. I, sobretot, perquè la caça arriba a constituir el ressort suprem de la vida d'ençà que aparegué damunt el nostre planeta.

Per això, company caçador que, oblidant la teva condició d'artesà, d'intel·lectual, d'oficinista o de polític et submergeixes aviat davant la presa, pensa que la naturalesa ha imposat regles molt severes a tots els qui ens trobam damunt de la piràmide de la vida. No matis, caça. Perquè no és igual matar que caçar. La persecució, l'encaç i la mort de la peça sempre han exigit del caçador esforç físic i vivor mental. Sols una peça que t'exigeixi tot un horabaixa de persecució, una

dura espera desafiant la calor, el fret, representarà més alta conquesta i més profitosa dedicació que cent infelices peces abatudes il·legalment, amb comoditat i sense fatiga. Perquè per al caçador no és la quantitat de captures el que el forma i ennobleix, sinó l'esforç i la fatiga que ha suposat cadascuna de les peces cobrades.

Esser caçador és caçar seguint les rígides i immutables lleis de la naturalesa. No oblidis que en el fons, tots els animals són amics teus.

El caçador que respecti les propietats d'altri, el que sàpiga anar-se'n a ca seva amb el sarró buit, el que no doni motius a què ningú dubti d'ell ni de la seva bona fe, el qui vagi a caçar i no a matar, aquest té dret a anomenar-se caçador. No matis, caça.

LLUM D'OLI

D.L. PM 76/1.979

Redacció/Administració/Publicitat: Carrer de l'Almoina, núm. 67-1er. Porreres Mallorca.

Preu subscripció: 500 pessetes (un any).

Edita: AGRUPACIO CULTURAL DE PORRERES

Els articles publicats reflecteixen únicament l'opinió dels autors.

Imprès en ofset

COORDINACIO: Joan Barceló, Vicenç Mari i Joan Melià.

REDACCIO: Francesc Llinàs, Maria Barceló, Joana Mora, Jaume Rosselló, Ferran Ribas, Margalida Barceló.

COL·LABORADORS: Foto Vidal, Ramon Rosselló, Antònia Ordinas.

Espipellant els anys. . .

feina difícil, quasi impossible, en el cel trobarà tota la companyia que vulgui de totes les santes dones que hi haja.

I per aquí continuarà tot canviant i les garrigues plenes de llenya que es perd perquè no hi ha homes que traginin, com l'amo en Joan.

El butà avui, demà qui sap què, tot volta i canvia, tot passa i se muda com les nuvolades d'un dia ventós.

Jaume Rosselló

POESIA

M.Magdalena Picornell Vaquer

mor
 mor . mor MOR .
 No tens dret
 Mor
 -Mor- Mor
 mor Mor Mor
 Mor No tens dret
 NO Mor a viure
 Mor PER QUÈ ??
 -Perquè ets negra, taca
 ets negra!!!

(Al poeta de Soweto)

CA NA

MARGALIDA

PERFUMERIA

JOYERIA

Carrer L'almoina N° 34

Telefon 64 70 67

PORRERES-Mallorca

Des d'aquí volem agrair al President Honorari de l'Agrupació Cultural de Porreres, Sr. Joan Verger i Garau, l'ajut econòmic que ens ha fet arribar, que com sempre ha estat molt ben rebut.

Moltes gràcies.

* VIATGE CULTURAL A LA VALL D'ARAN I ELS PALLARS *

* * * * *

* Dies: 28, 29, 30, 31 d'octubre i 1 de novembre *

* ##### *
* * * * *

* Itinerari: Barcelona, Abadia de Montserrat, Bar-
* vera, Tàrrrega, Agramunt, Balaguer, Tremp, Font
* de Suert, Vall de Boí, Parc Nacional d'Aigües *
* Tortes, Viella, Bossost, Vall d'Aneu, Vall *
* d'Assua, Sort, Gerri de la Sal, La Pobla de *
* Segur, Baqueira Beret, Arties, Salardú, Espot, *
* Llacs de Sant Maurici i Els Encantats, Calaf, *
* Igualada... *
* * * * *

* ++++++ *
* FEIS LA VOSTRA RESERVA TAN AVIAT COM POGUEU *
* * * * *

* Informació: Joan Barceló (647375) *
* Maties Lladó (202034) *
* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

**VOLEU SUBSCRIVIR-VOS A "LLUM D'OLI"?
SOU SOCI DE L'AGRUPACIO CULTURAL?**

Nom i cognoms.....
Domicili.....
Població.....
Província.....Telèfon.....

- M'interesa esser soci de l'Agrupació Cultural de Porreres
- Em voldria subscriure a "LLUM D'OLI" per un any (500 pessetes)
- Som soci, però vull fer una quota voluntària de..... pessetes a la Revista

Efectiu Taló Bancari Domiciliació bancària

Data.....
Signature

Marcau amb una X el que interessi.
Envii aquest cupó a AGRUPACIO CULTURAL DE PORRERES. Carrer de l'Almoina, no. 67. PORRERES (MALLORCA).

SALON ANTONIA
Perruqueria Unisex

**Estilista especialitzada
en tall
i tractaments capilars**

C/. Cristóbal Colón, 24 - Tel. 647610

PORRERES

Para hacerse
una idea
lo mejor es Verla

vea
nuestra gran exposición
de buenas ideas
para su hogar

AZULEJOS · PAVIMENTOS Y SANITARIOS
MOBILIARIO DE COCINA Y BAÑO

 PALERM S.A.
materiales construcción

C. DUZAY, s/n · Tel. 647271 · PORRERES